

A diferència de la legislació d'altres països (14), el nostre no preveu, en canvi, la situació legal del pseudo-hermafrodita, i en aquesta contingència, una rectificació d'estat civil sols pot tenir lloc a iniciativa de l'interessat o dels seus tutors legals o per interès de tercer. La possessió d'un estat civil comporta drets i deures, la negligència dels quals pot ocasionar molts trastorns d'ordre privat o social, i una rectificació a destemps, si no serveix de base a un «modus vivendi» mes o menys desvergonyat, pot desplaçar tota una vida com si fos un estigma dissortat, davant els convencionalismes socials tan poc tolerants i comprensius.

En acabar, volem recordar el succeït a l'Estat americà del Connecticut, on un pseudo-hermafrodita ginandroide, en el transcurs d'uns dies, passà varies vegades d'un sexe a l'altre per motius electorals (15). Tal fet es podria repetir sovint per diferents conceptes si fossin més coneguts certs casos de pseudo-hermafroditisme que han passat desapercibuts pels familiars i àdhuc pel metge, poc documentat, en general, en tals qüestions, com succeï en el cas present, en què un certificat facultatiu que s'acompanyava afirmava l'existència de traumatismes genitals que no existien i, en canvi, no hi eren esmentades les anomalies morfològiques.

(14) En alguns Estats d'Alemanya es dona més importància a n'aquest problema mèdico-legal. Així el Codi prussià reservava als pares el dret d'eleger el sexe que podria alterar l'interessat en arribar als 18 anys, si era aquesta la seva voluntat. Si hi havia pel mig el dret d'un tercer, aquest podia sol·licitar l'examen mèdico-legal que prevalia damunt la voluntat dels pares i del mateix interessat.

El Codi bavarès, en canvi, seguia el criteri de la legislació romana, i així establia legalment el sexe després d'escoltar l'opinió dels pèrits. Si aquests es manifestaven indecisos, es deixava a elecció del subjecte; mes una vegada feta l'elecció, ja no podia modificar-la sota pena de falsetat.

Alguns tractadistes voldrien que les lleis s'ocupessin dels hermafrodites, i que en cas de dubte quedés en suspens l'atribució del sexe fins als 18 anys i aleshores es fixaria per mitjà d'un examen. En els països on la impotència i infecunditat són motiu d'anul·lació del matrimoni, aquestes qüestions tenen gran interès (Thoinot). En el nostre, el Codi Civil (article 83, 3) determina que no poden contraure matrimoni «los que adolecieren de impotencia física, absoluta o relativa, para la procreación con anterioridad a la celebración del matrimonio, de una manera patente, perpetua e incurable».

(15) Succeï que el partit republicà havia inscrit en el cens electoral un jove de 23 anys que el partit contrari refusà com a fembra. El doctor Barry, comissionat per a fer el reconeixement, trobà un pene imperforat i un testicle i el declarà varó; mes, quan es disposava a emetre el vot, el doctor Tricknor va assegurar que era fembra. Reunits ambdós facultatius, el segon es donà per vençut i recuperà el sexe masculí, deixant-lo votar. Mes després s'averiguà que no sols tenia mamelles, sinó que menstruava i tenia libido envers els varons, recuperant el sexe femení.